

LIBERAALITEOLOGIAN PETOS

David Pawson: Vanha Testamentti avautuu (Joosuan kirja 1). Väliotsikot ja teh. V. Hotti.

Historiallinen totuus - arvototuus

Nykytutkimuksen suunta on hyvin vaarallinen. Sen mukaan Raamatun totuus ei ole historiallinen tai tieteellinen, vaan totuus on moraalinen ja uskonnollisen arvon mukainen. Ihmiset toisin sanoen uskovat laajalti, että Raamattu on täynnä totuuksia. **Mutta millaisia totuuksia?**

Jos sen sanoo olevan moraalisen ja uskonnollisen totuuden kirja, mutta ei välttämättä historiallisen ja tieteellisen totuuden mukainen, **joutuu pian kaltevalle pinnalle**. Tämän ajattelutavan mukana on myyttiajattelu, tai ajatus legendasta tai sadusta. Se mukaan ei ole väliä, tapahtuiko se vai ei. Siinä on silti totuus meille opiksi!...

Raamattu pelkkää legendaa

Toki Raamatussa on sellaisiakin osia. Jeesuksen vertaukset ovat kaikki teknisesti ottaen myyttejä. Ei ole väliä, oliko olemassa todellinen tuhlaajapoika vai ei. Tärkeintä on, että tuossa kertomuksessa piilee totuus... On selvää, että Jeesuksen vertaukset ovat tämän kaltaisia. Hän keksi tarinan kertoakseen totuuden.

Mutta jos sanot, että koko Raamattu on tällainen, olet hyvin erilaisella maaperällä! Jos siis sanot, että Raamatun kertomuksissa, kuten tarinassa Jerikosta on totuus, mutta älä usko niiden todella tapahtuneen... Ne ovat myytti, jotka sisältävät totuutta – ei valheita, vaan totuutta.

Tämä kehitys on tapahtunut vauhdilla. **Se pitää kaikkea Raamatussa vertauskuvana**. Kaikki on pelkkää legendaa ja satua, **jotka on keksitty välittämään meille moraalisia ja uskonnollisia totuuksia**. Jotain samaan tapaan – kuin opettavaiset eläinsadut. Mitkään näistä taruista eivät oikeasti tapahtuneet, mutta niissä on totuutta...

Adam ja Eeva historian henkilöitä

1800-luvulla sitä alettiin soveltaa 1. Mooseksen kirjaan ja sanottiin, että Adam ja Eeva eivät koskaan oikeasti olleet olemassa. Se on myytti ja tarina totuuden kertomiseksi ja totuus on se, että jos sanot jollekin, että johonkin ei saa koskea, hän menee ja koskee kuitenkin. Tämä on 1. Mooseksen kirjan sisältämä totuus!...

Adamia ja Eevaa siis pidettiin opettavaisena taruna ja vertauksena. Adam oli ”Joka Mies”, ei kukaan erityinen yksilö. Ja Eeva oli kaikkialla, ei tietyssä paikassa, mutta se sisälsi totuutta.

Totuuden löytämiseksi myytti pitää purkaa kertomuksesta. **On päästävä eroon kertomuksen taruosasta ja pidettävä sen totuusosa.**

Pian sitä alettiin soveltaa muihinkin. Nooan seuraavaksi ja vedenpaisumusta ei tapahtunutkaan. Mutta kertomuksen vedenpaisumukseen **kätkeytyy moraalinen tai uskonnollinen totuus.**

Historian kirjasta arvokirjaksi

Raamattu muuttui **historiankirjasta arvokirjaksi** – ja se on tämän päivän suosikkisanoja. Siinä on arvoja, mutta ne ovat moraalisia tai uskonnollisia, eivät historiallisia tai tieteellisiä (joku julkisuuden henkilö esim. mainitsee omaavansa ”kristillisen arvopohjan”; VH:n huom.)

Sitten se sovellettiin Abrahamiin, lisakkiin ja Jaakobiin. Sitten Joonaa käsiteltiin myyttinä, vaikka Kuningasten kirjassa hänellä on sukuluettelo ja hänet tuodaan esiin todellisena henkilönä.

Neitseestä syntyminen ja ylösnousemus

Ny se yltää jo Uuteen testamenttiin. Ja monet seurakuntahahmot kyseenalaistavat neitseestä syntymisen. Mutta tuossa kertomuksessa on totuutta. Siinä on arvoja meille, **mutta ei historiallisia**.

Sitten sitä lopulta sovellettiin itsensä Jeesuksen ylösnousemukseen. **Jotkut piispat sanovat ettei ole väliä vaikka Jeesuksen luut mätänisivät jossain päin Lähi-itää. Se ei vaikuta itse ylösnousemuskertomukseen.** Kertomukseen sisältyy totuus siitä, että Jeesuksen vaikutus jatkui Hänen kuolemansa jälkeen.

Joosuan kirja hyökkäyksen kohteena

Tätä ilmiötä sovellettiin erityisesti Joosuan kirjaan ja tarinaan Jerikosta. Tarkoituksena oli tehdä Raamatusta hyväksyttävä tieteen aikakaudella. Tämä teki mahdolliseksi ihmeiden poistamisen kertomuksista – tapahtumia poistamatta. **Tämä on motiivi sen takana.**

Mitä vikaa siinä sitten on? Joosuan kirja on täynnä asioita, joiden tieteen aikakausi sanoo olevan mahdottomia. Jerikon muuri on siinä suuri ongelma. Mutta suurin on auringon ja kuun seisahtuminen paikoilleen koko päiväksi. Jos olisikin niin, että niiden sijasta maa lakkaa pyörimästä, mikseivät ihmiset lentäneet avaruuteen maapallon seisahtuessa yhtäkkiä?

Tätä väitetään myytiksi ja **kertomuksen totuus on, että Jumala haluaa auttaa meitä taisteluissamme.** Mutta historiallista totuutta siinä ei ole.

Toivottavasti olen sanonut riittävästi tästä laajalle levinneestä ilmiöstä. Joosuan kirjassa törmäät kuivuviin jokiin ja sortuviin muureihin ja paikallaan seisoviin aurinkoon ja kuuhun. Mitä tästä kaikesta pitäisi ajatella tieteen aikakaudella?

Myyteistä riisuminen

Oletetaanpa hetki, että ne ovat pelkkiä kertomuksia ja legendoja. Leikkaamme ne irti ja poistamme kirjan myytit. Mitä jää jäljelle?

Jos Raamatun kirjoista poistaa ihmeet, jäljelle jää vain inhimillinen historia. Yhtä hyvin voisi opiskella vaikka muinaisen Tiibetin historiaa. **Kyllä sieltäkin varmasti arvoja löytyy!** Tämä on

vakavaa. Kun ihmeet karsitaan naurettavina ja mahdottomina pois, karsitaan Jumalan osuus historiasta. **Jäljelle jää vain ihmisen osa.** Mitä itua on tutkia ihmisen historiaa 3000 vuotta sitten? En näe siinä mitään itua, ja yhtä hyvin voisin luennoida Kiinan kulttuurista. Se menee yhtä joutavaksi kuin se.

Ihmeiden osuus on täysin perustavanlaatuinen Raamatun historialle. Jopa niin suuressa määrin, että jos sen leikkaa pois, **jäljelle ei jää mitään tutkimisen arvoista...**

Silminnäköiden tekstiä

Joosuan kirjan väitetään olevan silminnäköiden kirjoittama. Se on kirjoitettu monikon ensimmäisessä persoonassa. "Me" marssimme Jerikon muurien ympäri. Tuo muoto väittää selvästi, että "me olimme siellä, näimme mitä tapahtui". Miten voidaan ajatella, että 20. vuosisadan AD tutkija voisi tietää paremmin mitä siellä tapahtui kuin se, joka oli paikalla. Kummallinen ennakkokäsitys tulla nyt tuollaiseen johtopäätökseen.

Kirja siis väittää olevansa muistiinmerkintä tapahtumista niiden ajalta. Siellä toistuu pieni sanonta: "Ja se siellä yhä tänä päivänä." Ihmiset saattoivat käydä tarkistamassa mitä oli kirjoitettu muistiin. Kaiken tämän väittäminen myyiksi **on erittäin röyhkeä temppu!** Ellei sitten ole todella hyviä perusteluja.

Arkeologia tukee

Arkeologia on todentanut lukuisia asioita Joosuasta. Kerron Jerikon kaupungista kohta. Mutta on muitakin kaupunkeja, jotka he valtasivat, kuten Haasor ja Laakis. Ja joukko muita kaupunkeja, joissa arkeologit ovat ahkeroineet. He ovat selvittäneet, että 50 vuoden ajanjakson kuluessa kaikkien noiden kaupunkien kulttuuri muuttui radikaalisti paljon yksinkertaisempaan elämäntapaan. Ne olivat pitkälle kehittyneitä ja vauraita kaupunkeja, joilla oli oma kulttuurinsa. Kuitenkin 50 vuoden kuluessa kaikki nämä kaupungit on tuhottu täysin. Uusi kaupunki on rakennettu tilalle ja kulttuuri on ollut aivan toinen. Se on merkittävä arkeologinen löytö.

Tuon muutoksen ajankohta sopii täsmälleen Joosuan kerrontaan siitä, miten he valtasivat nuo kaupungit 50 vuoden ajanjakson kuluessa. Pidetään nyt mielessä, että arkeologia ei pysty todistamaan ihmettä. Se voi tutkia vain ihmeen seurauksia. Eikä se ollut paikalla katsomassa asioita tapahtuman aikana. Arkeologia voi löytää sortuneet muurit, mutta ei sitä, kuka ne sai sortumaan. Meidän sanottava sitä joko silkaksi sattumaksi ja ne vain sortuivat juuri oikealla hetkellä tai sanoa, ettei kyse ollut sattumasta lainkaan. Ja että Jumalalla oli sormensa pelissä. Jumalalle yhden muurin sortaminen ei ole temppu eikä mikään. Ei kerrassaan mikään...

Ydinkysymys on, oliko Jumala mukana tässä vai ei? **Jos poistaa yliluonnolliset tapahtumat, poistaa Jumalan toiminnan!** Raamattu alennetaan ihmistoiminnaksi eli miksi tahansa historian kirjaksi, jolla ei ole meille sen enempää annettavaa kuin muinaisella Kiinalla.

Israelin Jumalan historia

Raamattu ei ole Israelin historia. Paljon on jätetty sen ulkopuolelle. Ei se ole täysi Israelin historia. Joosuakin kattaa vain 40 vuotta. Suurin osa tuon ajan tapahtumista on jätetty pois. Jerikon sortuminen vie kolme lukua. Se on suhteettoman suuri ollakseen Israelin historia.

Se on itse asiassa **Israelin Jumalan historia**. Raamattu ei ole historiaa siitä, mitä Israel teki, vaan siitä, mitä Israelin Jumala teki. Jos sen leikkaa pois, leikkaa suurimman osan. Joillekin asioille on annettu useita lukuja ja joillekin ei lainkaan. Siksi, että kun Jumala teki jotain, sille annettiin paljon huomiota. Kun Jumala ei toiminut, sille ei annettu huomiota.

Jos Jumala ei olisi puuttunut asioihin heidän puolestaan, he eivät olisi koskaan saaneet Luvattua maata. Se on näin simppeleä! Inhimillisesti ajateltuna oli mahdoton tehtävä liudalle entisiä orjia, joilla ei ollut minkäänlaista sotakoulutusta mennä ja valloittaa hyvin varustettu maa ja korvata paljon heidän kulttuuriaan edistyneempi kulttuuri omallaan.

Jos siis leikkaa yliluonnollisen pois, leikkaa Jumalan pois! Jäljelle ei jää mitään siitä, mitä kutsumme Raamatun historiaksi.